
Alle Fronters Gud

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Alle Fronters Gud", i: *Mindeudgave Digte*, side: 279, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Alle Fronters Gud

Jeg er Herren. Ingen ydermere.
Afmagt kun hver „Magt“, I kommer ud for.
Luften, Jorden, Havet er jeg Gud for.
Jeg er Herren, alle Fronters Gud.
Bild jer ind, jer er det, der regerer! –
Guddomsmagt har ene Kærligheden.
Og just derfor er jeg Gud for Vreden,
naar I haaner Kærlighedens Bud.

Mod jer længes Dag og Nat mit Hjerte,
mine Børn, mig alle dyrebare.
Gerne vilde jeg jer om mig skare,
vise Vej jer gennem al Fortrød.
Men I spytter ad min Godheds Kerte,
vil jer selv og søger kun jert eget,
har i fejge Hjerters Mistbæk plejet
uden Skam vor Fjendes Dragesæd.

Trampes Kærligheden ned for Fode,
vil I Livet til et Helved gøre
for hverandre, vil I ikke høre,
er jeg Gud for Nidkærhedens Harm.
Triumfer en Tid! vær vel til Mode!
Hvad du saar – du høste skal det samme.
Grib til Sværd, og Sværdet skal dig ramme.
Langsom løfter jeg min tunge Arm.

Værgeløse Abessiniens Byer,
I, der kvastes midt i Fredens Virke,
mens jer Kejser knælte i sin Kirke,
løfted Bønner mod det stumme Hvælv!
de, der sendte jer de Bomber, flyer
nu fra deres knuste Hjem og skriger.
Han, der Fyrster jog fra deres Riger,
er nu Flygtning hjemme hos sig selv.

Jeg er Gud for Luften, Jorden, Havet;
alle Fronters Gud. Jeg gi'er mig Stunder.
Men jeg læger altid Retfærds Vunder,
skaar med Knythaand Uret i dens Syn.
Spot mig, drøb mig, faa mig vel begravet!
Se, jeg staar her atter. Min er Dommen.
Endnu er min Time altid kommen,
langsomt, med Gengældelsernes Lyn.